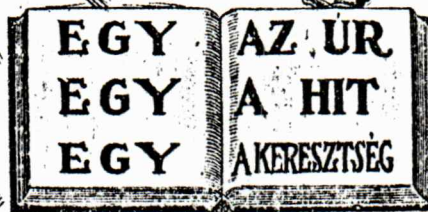

== „ÉN VAGYOK
AZ ŐT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.” ==

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 7114 Grand Ave. Cleveland O.

AZ 1911-IKI ÉV.

Mert ezer esztendő te előtted
mint a tegnapi nap, mely elmúlt és az
éjszakának negyedrésze.

Ami esztendeinknek napjai, het-
ven esztendő vagy mennél feljebb,
nyolevan esztendő és azoknak szinte
a java is nyomorúság és fáradtság,
mely mikor hirtelen elmúlik, elrepü-
lünk. 90-ik Zsoltár 4 és 10 versé.

— Csak néhány nap — csak néhány óra
és a jelen év, a múlt évek rengeteg nagy esá-
patához vonul. A múlt időknek évszáma, így
egy lappal ismét növekszik. Igen, a mozgá-
mas év reá borul többi testvéreire; melyek
varázserővel vonják ölelő karjaikkal azon cso-
portba: hol nem ő az első és ha a jövő év cz-
után felléphet, nem ő leend az utolsó.

Mint déleeg ifjú tűnt fel a horizonton, ki
előtt minden rózsás színben ragyogott; ki a
végzettel és sorssal oroszán bátorsággal ne-
zett szembe de őt is elérte a végzet mindent
megőrlő köve. Már most, mint halálra sebzett,
fáradt és kimerült agg módjára dől nyuga-

lomra: sebeivel, gondjaival és babérjaival, az
eltömetett évek hosszú sirhantja alá.

“Volt és nincs — volt és nincs” — fog-
ja mondani az őt túl élő emberiség. De a sir-
hantot áttörő hanggal vissza harsogja az
egész élő lénynek az 1911-iki év: “ti is után-
nam jöttök a néma sirba fogunk találkozni,
az az én reményem!”

“Ti is utánnam jöttök.” Mily megdönt-
hetetlen igazság az, mit megrettenve hallgat
az ifjú; kinek ereiben az életnedv pezseg.
Szeretne e lidérenyomástól a legtöbb hű-
szív megmenekedni de nem lehet. “Ti is után-
nam jöttök” mondja a haldokló év már üve-
gesedő szemekkel s ha egy haldokló felnyitja
ajkait szólásra, a teremben siri csönd honol,
mindenki hallgat, még a lélegzetvétel is hal-
kan történik. Testvéreim, egy haldokló szavát
mindenki figyelemmel hallgatja. Lehet, nem
beszélhet erős, érecs hangon de való igazság
kimondásával zárják le hideg nyelvöket azok,
kik előtt a tulvilági élet nem rejtély és
nem mese. E haldokló év eltűnik, a benne ta-
pasztalt élményeink is idők múltán emlékeze-

teinkből lassanként elmosódhatnak, de a kimondott igazságot nem lehet vissza vonni.

„Ti is utánam jöttök” mondja bucsuzásul ez év. A sors könyvébe vastag betűkkel oda van helyezve, mit mi bibliának nevezünk: „Térjete a földbe embereknek fiai.” 90. Zsoltár 3. verse. A folyó év elmegy, de ő nem távozik egyedül — ölelő karja sok milliót magával ragad. Barátot és ellenséget egy helyre gyűjtött, ifjut egy rokkant mellé helyezett, testvart testvértől elválasztott férjet feleségtől elkülönített, vagy mind a kettőt magával vitte, hátra hagyva az árvákat, vagy megfordítva, elvette gyermekeiket a szülőknek, nem törődve mily nagy sebet ütött a bánatba merültek szívére.

Ő szembe szállt millió népekkel s bármily elszántsággal küzdöttek ellene számtalan esetben, ez év lett a győztes. Kik több éven keresztül egymást támogatták ha a kereszt vállokra nehezedett, vagy erejüket felfülmulta, de ez év vagy a halál azt a már roskadozó egy várra tette. Jegyest egymástól egy sirüreggel elválasztott, kik talán ez évben akartak frigyre lépni. Most valamelyik fél megtört szívvél borul a keresztre vagy fejfára, a domboru sirhanton elterülő fűvet és virágot könnyeivel öntözve.

Millió legyőzöttje van ennek az évnek, kik lábainál fekszenek tehetetlenül.

Sok emberrel úgy bánt ez év, mint rab-szolgával: nem az ember de ő rendelkezett. Számtalan halál tusáját előkészíté, de akik elmenekültek dermesztő karjai közül s kik őt a sirba kísérik kimulása után, azoknak elhaló hangon is ezt mondja: „ti is utánam jöttök, a néma sirba fogunk találkozni!”

„A néma sirban találkozunk!” Kitérhet valaki előle, hogy oda ne jusson? Nem, ez év is a többi eltűnt évekhez siet: hol számos ezer évet talál összehalmozva s millió embert csak úgy talál ottan, mint esontvázat. Ha az elmúlt évek beszélhetnének, mily sok szerenéséről és balsorsról értesítenének minket.

Egyike szemtanúja volt a teremtesnek és bünbecsésnek, más azt láthatta Izráel mint lett hatalmas s miért érte a megaláztatás, de néhány év azon megtiszteltetésben részesült, hogy az Ur Jézus az ő napjaiban munkálkodott a földön. De hol van a többi hatalmas

birodalom: Egyptom, Babilon és Róma: kik az elsőségen vetekedtek, de szerencse csillaguk és fényök a porba hullott előbb-utóbb. A sirban találkoznak, egy csak néhány nappal később, más, több ezer évvel korábban.

Az emberiségnek földi gyűlhelye a sir. Az élet laboratóriumából oda kerül az őszbe borult aggastyán, hogy ott találkozzék azon gyermekével, kitől még az „apa” szót sem halhatta. A nap hevétől barnított földműves a kaszától vagy a kapától tér oda: hol találkozik az ellenséget legyőző hadvezérrel: kinnek mellét érdemjelek boríták. Némelyeket kölömbőség vagy rang választ el, de a sirban találkoznak.

Ha felszedhetnénk a mult éveknek érelapjait, bámulatos dolgok jönnének felszínre. A megrendítő eseményeknek óriási táborával találánánk magunkat szembe. Van ott öröndetes és nem kíváncsatos elrejtve. Minden évek adtak az emberek valamit emlékül, ugy szinte mi is. E muló év lapjaira is sok minden van bevésve. Mi fogunk találkozni tetteinkkel és az elhanyagló évvel. Csupán két földi ember került el a sirt, azokon kívül a legtöbb emberre borul vékonyabb vagy vastagabb rétegű föld.

„Ti is utánam jöttök, a néma sirban fogunk találkozni, azaz én reményem!”

Egy haldokló, ki övéi felett végrendeletileg rendelkezett s ha azoktól bucsut szemei lezártakor gondolhatja: vissza nem térhetek de remélem, utánam jöttök és találkozunk! Hol tanulta meg azt az emberiség? A filozofista magas szárnyalatu fejtegetéseiből, vagy a teologus szomorú hangján tartott előadásából? Hogy remélhet a sirba jutni, meg magyarázza a néma sirhant, s ezen állítását oly hathatós érvekkel támogatja, hogy az ellenkezőt elnémitja vagy teljesen sarokba szorítja. Ott van őseink porladozó csontja s a fekete föld kész feltárni kebelét: valamennyi érkezőt befogadni.

Ez az egy, mit nem kell tanulás útján el-sajátítani, s nem szükséges az iskola ajtaját azért nyitogatni, nézz szót a természetbe; vizsgálj meg ősszel a levelet, fűvet és virágot, mely a nyáron még virult, visszatértek a földbe, ahonnan a magasba és az életre törtek. Az éltető anya készítette el részökre a

koporsót, hogy a közös sorsban osztozkodjanak.

„Remény”, minden ember visszatér hozzá, még ha az egyiptomi piramédákig hatolt is.

De vannak tudományával töltött fejű emberek, (ha annak lehet őket nevezni?) azt hiszik, vagy remélik, hogy a föld csakugyan tart fel az ő részükre egy szűk sötét palotát, s ha az utolsó lapát földet rájuk dobják végecéljükhöz értek. Az nem egész remény, aki abban ringatja magát, keserű megesalódásból kell kiábrándulnia! S mentől előbb, annál jobb. A hívő szív, mely Istenben hisz, nem vitatja el ugyan a színtérről elvonuló gondolatát, hogy „ti is utánam jöttök, a sirban távozzunk, remélem!” Nem, nem!

Krisztus követője nem megy oly fejjel a földnek, mi mind elmegyünk, mi helyett adunk egy újabb nemzedéknek.

De ha az Ur erős karjával összehajtja az ez év vagy egy más év lapjait és arra többet nem helyez, hogy az legyen a legfelső és legutolsó, legyen úgy mint Ő akarja — de mi többet remélünk.

A természet nagy óra mutatóját megállíthatja az éjjeli 12 órakor, hogy nem megy soha egyre, s nem teszi meg az eddig szokásos körutját. A világ kerékét leveti tengejéről megállíthatja szédületes száguldozásában. Lehet ez víztenger, hol a földmives békében szántja most földjét még; de Isten gyermekei még akkor is remélnek a megváltásban, az új élet elnyerésében, ha a föld hült tetemeiket vasárnéülként körül zárja.

Testvérek! E bucsuzó év sokat mond, midőn elmegy. De nem távozik magánosan; az ő takarójában sok mindent csomagolt és vannak oly dolgok, melyek felől azt mondjuk: „csak had vigye!” Mindent elvigyen? Nem, nem! Álljunk bizalommal az örök Kőszálra, honnat a hit remény és szeretet nyer élet-erőt és tápot! Így ha ez év el is hagy minket, de nem vihet el mindent magával.

Fábián M.

Kedves olvasóinknak
BOLDOG UJÉVET
kíván a szerkesztőség.

A TÁVOZÓ ÉVHEZ.

Alig hogy megjöttél, s már elmégysz?
Itt hagyva, sok sebzett szívet.
„Isten hozzátok” szólsz, nyugvó év;
E szóra árva, s özvegy könnyt ejt.

Áldást, gondot mit hoztál, viszed?
Te egy volt hatalmas óriás.
Sok ugy zokog; mint remény vesztett,
Mondják: — „Ők nem, de boldog volt más.

„Isten veled” — Atyánktól nyert év
Hamar el fed az idők nyoma.
Azért szívem azt imádni kész:
Kinek rajtunk nyugodott karja.

Szól némely: „Te voltál mostoha,
Nem hoztad mit tőled vártak;
Nem volt részüik nagy gazdagsághan.
Ajkok diesre azért nem nyílnak.”

Nem voltál oly? adtál örömet,
Minden nap szép reggelt, s estét,
Az áldás utjain az vezetett:
Ki jó barát és örök hűség.

Te helyt adsz, ifjabb testvérednek:
Ki talált itten, sok dult keblet.
De mindenki, hogy boldog legyen.
Mond: „hozzon nekünk egy új szívet.”

Fábián M.

GONDOLATOK A HITRŐL.

A hit az élet ereje.
A hit a szív hősiessége.
A hit nélküli ifjuság, napfény nélküli nap.

A hit a cselekedetek gyökere. A gyümölcs-telen gyökér halott.

A hit azon erős kötelék, mely bennünket az örökkévaló, hatalmas Istennel köt össze.

A hit egy hid, mely a múló jelenből az állandó örökkévalóságba vezet.

A hit azon erős kötelék, mely bennünket az egekbe emeli.

A legnagyobb veszteség egy lélekre nézve, midőn az Istenben való hitet veszíti el.

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSŐ HETÉBEN

ELŐFIZETSI ÁRAK:

Egész évre..... 50 cent

Fél évre..... 25 cent

Egyes szám ára..... 5 cent

Magyarországra egész évre 2 kor. 50 fill.

Subscription 50 cents per year.

Missió célokra 50-103 példányonként
árengedmény.

Előfizetés: pénzek a szerkesztő nevére
küldendők.

EGY HALÁLRA ÍTÉLT MILLIOMOS ÉS A BIBLIA.

Ifju H. C. Beattie lelőtte fiatal feleségét egy automobil kirándulás alkalmával. Az esküdtsek halálra ítélték ezen kegyetlen eselekedéért. Midőn a gyilkos siralomházba került, amerikai szokás szerint bibliás emberek meglátogatták őt ezen szomorú helyen, hogy lelki vigasztalásban részesítsék. Hogy mit értek el nála ezen látogatásokkal, egy levél nyilvános tanúja ennek, melyet a halálra ítélt kivégzése előtti éjjelen írt. W. H. Gates Richmondi lakoshoz, ki személyes ismerőse volt a halálra ítélt férfinak.

A levél tartalma ez: Képtelen vagyok szavakkal kifejezni azon őszinte beesülést és tiszteletet, melyet Ön iránt érzek, ki oly rokonszennyvel viseltetett az ügyem iránt. A bibliában sok dolgot magyarázott meg ön nekem, melyet én korábban nem értettem. Remélem és imádkozni fogok azért, hogy szellemének hatalmával világítson be mások gondolatvilágába is. Ha én szabad volnék, nem ismernék nagyobb boldogságot, mint Istenhez vezérelni másokat. Egy éjszakát sohasem fogok elfeleldni, midőn t. i. az Ön felesége három szép kis gyermeke énekeltek nekem. Kérem, adja át nekik üdvözlétemet, én imádkozni fogok mindnyájukért, Isten Önnel mindaddig, míg újra találkozunk. Ifju Henry Clay Beattie.

Missió közlemények

ALAMERITÉS PASSAICON.

Egy Perth-Amboyban lakó, jelenleg már t. nők szives óhaját teljesítettük november hó 5-én, midőn a Megváltó példájára alamerítettük.

A nevezett t. nő, csak valami egy éve van Amerikában, ő is, mint minden bevándorló út ment azon a szigorú és kiméretlen vizsgán, mit egy bevándorló sem kívánhat a saját részére.

De a bevándorlási hatóság bármily nevezetes is éberségéről, azon nagy csomag elkerülte figyelmeket, amit a t. nő akkor magával hozott.

Az egy csoda, mert minden külföldi importált cikket megmérnek és megvámolnak vagy visszaküldik. De itt semmisem történt. Emberek szerint mondván: "már minden jól van." A t. nő azonban fölismerete hogy a menybe már mégsem boesájtának be avval szedettvetett holmival, a golgothán vérző Jézushoz fordult nagy terhével, hol megis mentetett. Most imádkozik; hogy az ő férje és sokan megmenessenek. Ha a multa és a jövőre pillant, mondhatja:

Az élet kegyébe, hittel merülök.
Hiszem, hogy Jézusban már üdvözölök.
Kitartó hűsége rajtam is győző
Igéretéhez hű, nekem ad üdvöt.
Ne fogadjam hát azt, mit rég kerestem?
Hisz bánatban, kintől én epekedtem.
Rettegtem, s könnyeim az arcom fedék:
Otthonos volt rajtam, a sok veríték.

Hol vagytok órák, a melyben remegtem?
Látva sokszor kinnal telt vergődésem.
Ti vagytok tanuim sok hosszú évek.
Mint gyötörték szívemet a kétségek.

De ütött, már a szabadság órája.
A keblemnek volt, — de nincs többé kínja.
Édes mennyei bék', honol szívembe,
A kereszten vérző Jézus szerezte.
Fábián.

KERESZTELESI ÜNNEPÉLY HOMESTEA-DON-PA.

Örömmel óhajtjuk tudatni a kedves Ev. Hírnök olvasóit, mily igen nagy örömben részesített minket a mi Urunk, november 19-én. Midőn szemlélhettük, hogy egy lélek ismét a mi hű megváltónkhoz jött és a mi ifju barátunk, ki 22 éves, bizonyosságot tett az Ur és az ő népe előtt arról, hogy ő szívébe fogadta őtet és a keresztelese előtti tanítást a mit Gróza István előljáró t. végzett. I. Sámuel-17 rész 58. vers.

Az ő szavaiban hangoztatta, ki fia vagy gyermek? Az Istennek igéjében igen sok kérdéseket találunk, melyeknek feleletük bennünket sok fontos igazságra vezetnek. Ha az emberiség több és különböző osztályba van osztva, Isten előtt mégis csak kétféle van és pedig hívő és hitetlen. Máté 7:13. 1^a 8:11. 12. 25:31-46. És így a szentírás csak kétféle utat tud egy széles és egy keskeny, kétféle helyet hol tartózkodhat az ember, egy menyország és a másik a pokol. És éppen így beszél a szent írás két különböző Atyáról és pedig az Istenről, a világosság és igazság atyjáról, az ördögről, a sötétség és hazugság atyjáról.

Most meg akarjuk tekinteni mind a két Atyát és fiait és látni, hogy milyenek az egyik vagy a másik gyermekei és hogy mi melyik Atyáé vagyunk.

Istent a világosság és az igazság atyját. Ez Jehova, a bibliának Istene az ég és föld Ura. Ő nekünk tisztán, mindenek felett, az igazságos Istennek lesz nevezve. (azért mert tudjuk, hogy egy igazságtalan kit ördögnek nevezünk) így tehát tudjuk, hogy minden jó Istentől jön. Jehova, az igaz Atya, a mi Urunk és megváltónk, Jézus Krisztusnak atyja, kinek hatalmában van a mindenség bölcsesség, szeretet, kegyelem, a világosság.

Kik az ő gyermekei? egészen egyszerűen azok kik ő tőle születtek, Ján. 1:12, 13. és 3:3, így tehát mindazok, kik újjá születtek és csakis azok, kik újjá születtek. Minden más csak teremtménye nem pedig gyermeke.

Az ördög, a sötétség és a hazugság atyja. ez az régi kigyó — egy bukott Agyal a szent írásban, nekünk egy. gyilkosnak lesz nevezve Ján. 8: 4^a. Egy ordító oroszlán. I. Péter, 5: 8, A "sötétségnek fejedelme" és a

hazugságnak atyja, Ő az igazságtalanságnak atyja mert eredettől kezdve nincsen neki semmi és mert ő egy igazságtalan atya gyermekei rabszolgák;

Az ő gyermekei hitetlenek mind, az ő gyermekei, Ján. 8: 44, nem azért talán, hogy az ördögtől születtek volna, vagy tán ő teremtetten volna őket, Jézus Krisztus nekünk többféle okokat ad arra, hogy miért nevezi ő őket úgy és a következők ismertető jelei, hogy ők az ördögnek gyermekei; Mert igyekeztek Jézust megölni Ján. 8: 40. Mert a sátán műveit cselelték. Ján. 8: 41. Mert nem szeretik Jézust. Ján. 8: 42. Nem hallgathatják szavait és nem is hisznek neki.

Még egy néhány ismertető jelek az Isten gyermekeinek és az ördög gyermekeinek; Istennek gyermekei, Isten lelke által lesznek vezérelve. Róm. 8: 14-15. A sátánnak gyermekei, a sátán lelke által lesznek vezérelve. 1. Péter 2: 2. Istennek gyermekei, szeretik a világosságot. 1. János 3: 14. A sátánnak gyermekei, nem szeretik az igazságot. Istennek gyermekei, Ján. 15: 18, 19. Istennek gyermekei az igazságot cselelték. 1. János 3: 10. A sátánnak gyermekei, nem teszik Istennek akaratát, hanem az ördögét. Máté 7: 21, 23. Istennek gyermekei, szeretik a világosságot és az igazságot. Ján. 8: 9. A sátánnak gyermekei, szeretik a sötétséget és a hazugságot, mint az ördög. Ján. 8: 20.

Most az a kérdés "hogyan tudunk a gyermeke vagyunk?" Majd az utolsó nap, melyben az ítélet lesz az nyilvánosságra hozza hogy kik a gyermeke vagyunk.

A tanítás végete után az Ur Jézus példája szerint alámerített, a mi ifju testvérünk a Gróza István előljáró t. v. által és azután az ifju testvérünkre kézrátétel által áldás lett kérve az az imában lett ajánlva az Urnak kezébe és ezek után az új plántával egybe az Ur asztalához járultunk és szép számmal jelentek meg ez alkalommal a mi barátaink is. Én kíváncsi vagyok, hogy minden egyes barátaink és honfitársaink vennék szívére az Ur Jézus parancsait, vagyis szavait, hogy így ő általa megmentetnének mind annyian; és az új plántát pedig erősítse meg a mi urunk Jézus Krisztus és tegye gyümölcsözővé az ő neve dicsőségére. Ámen.

Szász János, gyülekezeti jegyző.

GYÁSZJELENTÉS WEST PULLMANRÓL.

Ulbrich Sámuel testvérünk elköltözött.

A West Pullmani gyűl. megbízásából tudatom az Evangélium Hírnöke és kedves olvasóival, hogy a menyeyi jó Atya Ulbrich Sámuel testvérünket a lap egykori szerkesztőjét sok szenvedéseitől meg szabadította. Folyó év nov. 24-én reggeli 5 órakor hazavitte az örök dicsőség honába, ahol nincs többé nyomorúság és szenvedés. Ő tehát már látja azt a kibent hinni tudott és élvezni nemes munkájának édes gyümölcseit. De az ő nyeresége a mi részünkre (habár csak ideiglenes is) szomorúság. Hogy a west pullmani magyar gyűl. milyen hiányát érzi, az könnyen érthető ha meggondoljuk, hogy az Ur segítsége mellett ő volt a most már szervezett és ön álló gyülekezetnek létesítője. Ő volt az Evangélium hirdetője egész a Balogh F. préd. testvérünk idejéig, de azután is mint a gyűl. diakonusa és mint a bizottsági tagok egyike szolgált. Elnöke volt az Énekkarnak is, a mely tisztségről azonban az utolsó választás alkalmával lemondott, de a vasárnapi iskolában a főtanítói tisztséget megtartotta, és míg ereje engedé, tevékeny részt vett benne. Az Uról nem kicsi zenei képességgel volt megáldva, a mely talentumot gyümölesztette is míg ereje meg nem tört, az

ifjúsági egyleti órákon nem egy alkalommal örvendezteté meg a jelenvoltagekat, midőn hegedűjével egyik vagy másik éneket oly kellemesen adta elő, hogy egy tv. egyszer azt a megjegyzést tette előttem: "Éhen is el tudnám halgatni". De a legbecesebb és legdrágább lelki ajándéka mégis csak az volt, hogy mindenkit nagyon tudott szeretni, minél fogva azután őtet is mindenki nagyon szerette. Temetése a legnagyobb részvét mellett 1911. nov. 26. d. u. 2 órakor volt, a gyűl. házból, ahol Balogh F. préd. testvérünk mondott rövid gyászbeszédet, s ezzel összeköttetésben elhunyt testvérünk életrajzát is ismertetve röviden szűk keretbe foglalva. Utána pedig a chicagói III. sz. német gyűl. prédikátora beszélt angolul. Ezt követé ugyancsak a fenti gyűl. volt prédikátora Mayer tv. beszéde németül, nem kis hatást gyakorolva azokra, a kik értették beszédét. Közben az énekkar által 2 alkalmi ének is hangzott el, miután a koporsó fölétele fölvetetett és minden jelenvöltnak alkalom nyújtott a k. testvérünk porsátoorát megégszer és utoljára megtekinteni.

Ezután a gyászkozsira téve sok ismerősei által a temetőbe kísértetett ahol Balogh tv. préd. által még egy bibliai rész lett felolvasva, mely után Hlinka tv. nő egy magán (solo) éneket énekelt. Utána alulírott kezdett a felolvasott rész (XXIII. Zsolt.) egyik versének alapján szólani, de beszédét nem fejezhet be, mert a meghatottságtól és fájdalomtól szavai zokogásba mentek át. Ekkor a gyűl. a k. Ulbrich S. testvér egy volt kedvenc énekét énekelt el, a mely egyszersmind végtisztes ségtételünk befejezéseül is szolgált.

Az Ur vigasztalja meg a megszorodott szívűeket és legyen gyámola a k. özvegyen maradt testvérnőnek, s gondviselője a három kis árvának.

Kedves elköltözött testvérünk megüresedett helyét pedig pótolja ki egy olyan mint ő volt, aki hozzá hasonlóan önzetlenül és fáradhatatlanul tudjon munkálkodni embertársai üdvére és az Ur neve dicsőségére!

Balla László.

ALÁMERÍTÉS DAYTONBAN.

Gogolyák t. tudatja az Ev. H. olvasóit, hogy nov. hó 19-én-öt egyén követte az Ur Jézus példáját a keresztségben.

HALAL ESET GRANITE CITY ILL.-BAN.

Egy váratlan meglepetéssel látogatott az Ur minket meg, mikor a kedves Kelick Adolf tv. nőt rövid szenvedés után e fölről magához szólította, a hü megváltó, az elhunyt tv. nő nov. 17-dikéig még egész jól érezte magát, mit sem gondolván azzal, hogy egy pár óra múlva az Urnál fent lesz és a kedves férje is ment a gyárba dolgozni, nem sejtve azt, hogy nem fog többé nejevel szót váltani. Este felé a tv. nő rosszul érezte magát (gyermekágyban szenvedett) és Forgács Dani tv. háromszor telefonált a férje után, hogy jöjjön haza, mert neje rosszul van, de valami okból csak a harmadik üzenetet adták át neki, mikor mondván lett, hogy felesége halálos beteg és még ő haza ért már addig a szenvedőt a kórházba szállították, ahol ő csak a békét és mosolyt láthatta az arcán, hogy boldogan az Urnál érzi magát. Az elhunyt tv. nő már egy pár héttel ezelőtt megjövendölte a k. férjének, mondván, majd meglásd édesem, hogy én nem soká az Urhoz megyek, mert egy különös érzetet érzek szívemben de nem is fogom bánni, hiszen nincs is nekem semmi ez világon a mi nekem örömet adna, csak az az egy fáj nekem, hogy kifogja majd árva gyermekeimet fölnevelni.

A temetés vasárnap, a hó 19-én délután három óraker történt, a gyászbeszédet a St. Louis Mo, I. Ném. B. Gy. F. P. Kruse prédikátora tartotta német nyelven az alulírott pedig magyar nyelven hirdette az Igét a szép számban gyűlt közönségnek. Az elhunyt tv. nő 25 éves volt, 3 éve, hogy Jozanné és leánya által férjével együtt meg tértek és a fent említett német gyülekezetben Rev. H. Schultz (ki jelenleg Mount Alive Pittsburgban van) általa lettek meg keresztelve. Az Ur vigasztalja a három kis árvákat és a szomorú férjet a viszontlátásig az ő dicsőségében a hol többé nem lesz elvállás.

Boldogok lesznek ezután a halottak, kik az Urban halnak meg, Jel. 14. 13 v.

Péter Szelegan.

A clevelandi magyar b. gyülekezet Mártal ismét tettek valamit az új igazság érdekében: December 14-ikén egy jól sikerült bazárt rendeztek, s este szeretet vendégséget adtak a

gyülekezetnek. Szép számban jelentek meg látogatóink is ez alkalommal. Az anyagi eredmény 63 dollár.

Lelkesitse továbbra is az Ur mindenfelé az ő szolgálót a szent munkára.

EGY ÉNEK MINT ISMERTETŐ JEL.

gyötört. Mindnyájan ruhátlan, éhes, elesigázott volt, annyira, hogy a parancsoknak, a tiszteknek és a katonáknak megesett a szívük rajtok. Enni adtak az éhezőknek, ruhát a mezteleneknek, a mennyi csak tőlük tellett, sőt megosztották velük a saját ruhájukat is. A kiszabadultakat Petővárába szállították az ezredes, onnan pedig Károlyvárosába, Pensylvániába, hol gondos ápolásban részesültek. Hanem hogy szolgáltatassák most már övéik kezébe őket! Bogátia ezredes, hogy könnyebben célt érjen, kihirdette Pensylvánia tartomány minden ujságában, hogy a háboruban egy vagy több gyermeke vagy valami hozzátartozója elveszett, ne sajnáljon Károlyvárosába fáradni, talán ráismerhet és magával viheti.

Örvendetes fordulatot vett a dolog. A meghatározott napra csak úgy özönlött innén is, onnan is a sok szülő, hátna ráakadnának rég elveszett gyermekükre. Várinének is tudomására esett az ezredes hirdetménye, fiastól együtt ő is megjelent a városban. Károlyváros egyik gyepes helyén voltak a fogoly ifjak, hajadonok, gyermekek és leányok. A szülők sorra nézték őket, melyik lehetne az övé? Váriné is sorba vizsgálta a kiszabadított hajadonokat, de bizony nem ismert rá köztük leányára. A kilenc év alatt az ő emlékezetében is elenyészett a kedves gyermek arevonásának utolsó emlékeztető nyoma is. Az egész lelke benne volt a személyében; még se látott sehol egy ismerősnek tetsző vonást vagy arcot. Hozzájárult még, hogy a leánykák egész olyan külsejűek voltak, mint az indiánok s anyanyelvüket jóformán el is felejtették. Szegény asszony vigasztalanul, tanáctalánul járta sorra a foglyokat; de hiába volt minden fáradsága, nem hogy mindkét leányának, de az egyiknek se látta színét se. Kedvetlenül hagyta tehát abba a reménytelen keresést. Keserű könyveket sirtfiával együtt, örömteljes reményükben, mely ide hozta őket, így kelle hát csalódnok.

Báti ezredes látta a mint ott állt mellette az asszony, nagy sirva, vigasztalanul. Megesett a szíve rajta, odament hozzá, megkérdezte, mi az oka bánatának, könnyeinek. Váriné elbeszélte a szörnyű szerencsétlenséget, mely kilencz évvel ezelőtt érte s a csendes, mély bánatot, melyet azóta táplált s az örvendetes reményt, mely a hír olvasására ébredt benne. De hát, akár ne is lett volna reménye, most visszamehet megint magányos faházába, még szomorúbban mint azelőtt.

— Hát egyetlen vonást sem talál, mely leányának nyamán igazíthatná? — kérdezte az ezredes.

Még csak a legesekélyebbet sem — válaszolt a bánatos anya. Semmiféle emlékeztető jelt sem tud, a mivel segíthetne magán? — kérdezte az ezredes.

Váriné szomorúan rázta fejét. Megfordult fejében még ama boldog idő is, mikor még gyermekei az asztal köré csoportosulva áldogáltak. De hirtelen, mint a világitó sugar, megcsózott át rajta valami és szólt az ezredeshez: "Ép most jutott eszembe valami. Leányaim egynehány dalt oly kedvvel énekeltek, mit az énekeskönyvből olvastak vagy atyjuktól, anyjuktól hallottak."

— Ez mindössze se sok — szólt az ezredes. Kilenc év alatt elfelejt a szegény fogoly, minden dalt. De emlékezzék csak vissza, hátha volt egy olyan ének vagy csak egy verse is, melyet különösen kedveltek a gyermekei. Nem lehetetlen, hogy emlékeznek még valamire felőle.

— De bizonyítanak egy olyan dalt — felelte az anya.

— Akkor álljon olyan helyre, a hol minden fogoly láthatja, énekelje el ezt a verset, éppúgy, mint egykor gyermekeinek énekelte — szólt az ezredes.

Szegény anyának nehézsére esett ugyan éneke nyitni ajkát, de más reménye nem volt. Elfoglalta hát a helyet, a hova az ezredes igazította és rázendítette hangosan:

— Egyedül, de nem egészen.
Nem vagyok én egyedül."

Az ig' esendült fel az ének első hangja. Regmú mintha álomból ébredt volna, s eddig még nem is sejtette, hogy anyja itt volt és aggodva kereste. Hisz ez az a sokszor hallott kedves vers, melyet maga is gyakran énekel

az atyai házban. Hisz ennek a szavai adtak neki erőt a kilenc éves fogság olviselésére. De ki lehet ez az éneklő asszony? Csodálkozva tekintett rá, oly ismerősnek tetszett előtte. Csak nem az ő szerett s oly rég elvesztett anyja? Kitért karokkal futott az asszonyhoz és énekelte vele együtt:

"Mert ha látszom elhagyatva,
Jézus jó s időm repül,
Én ő vele, ő én velem,
Így a magányt nem érzem."

Ezen szavakkal anya és leánya egymás nyakába borultak s a bánat és öröm könnyeit hullatták. Az anya tehát megtalálta gyermekét.

UTÓHANG.

Egy hosszú küzdelmes év lejárt, de pályafutásunknak még nincs vége. Az Ev. Hírnökere még mindig szükség van. Hálával gondolunk az elmúlt évben nyert mennyei támogatásra, s őszinte elismeréssel adózunk kedves olvasóink hű támogatásáért.

Kérjük olvasóinkat, hogy ugyanazon lelkesedéssel, szeretetteljes partfogással karolják fel lapunkat, a reánk jövő évben is. Miénk a munka, az áldás. Majd nyilvánvalóvá lesz mind az az áldás, amit lapunk hozott embertársainkra, és örülni fogunk mindnyájuk, hogy ez áldást közvetítő munkában egy vagy más uton részt vettünk.

IMAHÁZAK CIMEI:

Ward, missió. Ward W. Va. Box 56.
Buffalo, N. Y. 204 Amherst Str.
Cincinnati, O. (Roman) Dayton and Whiteman Strs.
Cleveland, O. E. 79 Str. 2804.
Dayton, O. Dakota Str.
Homestead, Pa. 149 N. 4th Ave.
McKeesport, Pa. Market Str.
New York, Second Ave. 164.
Passaic, N. J. 208 4th Str.
West Pullman 819—119 Str.
Philadelphia 938 N. Fifth Str.
Harrisburg Herr St. near N. Cameron
Scranton Cor. Bundy and Return Ave.
Bervick Cor. 6th Ave. and Dixon Str.
New Castle, Pa. 7. E. Reynolds Str.

Főszerkesztő: OROSZ ISTVÁN.
Editor: STEPHEN OROSZ.
7114 GRAND AVE.